Helena Lepik

Portfoolio

Eesti Kunstiakadeemia / Estonian Academy of Arts
Vabade kunstide teaduskond
Maalikunsti osakond
2017

EESTI KUNSTIAKADEEMIA

Kunstnikupositsioon

Minu looming on suunatud psühholoogilise eneseotsingu, seksuaalsuse ja identiteedi määratlemise problemaatikale ning surmast tuleneva hingerännakuga seotud teemadele. Maalide keskne osa kujutab minu sisemise komplekse maailma nähtusi või asetab ennast rolli, kus minu reaalne või varjatud kujutis peegeldub läbi kitsama sotsiaalse struktuuriringi.

Ma kaldun edastama negatiivse alatooniga isiklikke mälestusi, mille puhul rakendan poeetilist ning metafoorset keelt, et võimendada oma teostel tugeva sümboolse tähendusega deformeeritud kujundeid ja figuure. Siinkohal mängib olulist rolli ka aja ning mäluga seotud projektsioon, kus fiktsioon ja reaalsus kohtuvad omavahel. See tähendab, et maalimisega seotud protsessi käigus omistan endale teisi karaktereid, kelle põhjal tekitada uusi lugusid ja mälestusi, mis võivad, aga ei pruugi olla tõesed lähtuvalt minu elust.

Ma eelistan töötada suure tasapinnalise maali formaadiga, sest see pakub rohkem mänguruumi, kuidas sotsiaalset ebakindlust või paanikahäiret enda kasuks pöörata. Lisaks sellele, pööran tähelepanu jõulisele vormi ning koloriidi tunnetamislaadile, et võimendada maalidel kasutatud kaootilist kujundikeelt.

Inspiratsiooni allikad on seotud ka audiovisuaalsete teostega, millest kõige eelistatumaks valikuks on kujunenud klassikalises vintage stiilis loodud poeetilised videod. Selle valdkonna põhjal on minu peamise eeskujuna esile kerkinud Lana Del Rey (Elizabeth Woolridge Grant), kelle varasema loomingu mõjul saan siduda visuaalseid ja muusikalisi fragmente enda melanhoolse minapildiga, mille tagajärjel sünnivad ka maalid.

Curriculum Vitae

Helena Lepik

Sündinud 1994 Rakkes

Elab ja töötab Tallinnas

helena.lepik@artun.ee

Haridus

2017 Eesti Kunstiakadeemia, vabade kunstide teaduskond, maal, BA

2014 Rakke Gümnaasium

Isikunäitused

2016 “Ainus viga seisneb selles, et ta kujutleb mind ette veatuna.” Rakke raamatukogu

Rühmanäitused

2017 TASE ‘17 lõputööde festival. Noblessneri Valukoda, Tallinn. Kuraatorid Fidelia Regina Randmäe, Keiu Krikmann

2016 “M&M&M - Iseendast ja ruumist.” Ühepäevane pop-up näitus. ARS´i projektiruum, Tallinn. Juhendajad Mihkel Ilus, Mihkel Maripuu ja Maria Sidljarevitš

2016 “DHMR Sound Cafe.” EKKMi Kohvik, Tallinn. Juhendaja Camille Laurelli

Järgnev maaliseeria põhineb negatiivse alatooniga isiklikul mälestusel, mis kujutleb autori meeleolu tulenevalt surmaga kaasneva valu ja kaotuse edasikandmisest vaimsel tasandil oma hingekaaslasele. Teosed põhinevad hüvastijätukirja temaatikal, milles kajastub kuriteo sooritamine, karistuse kandmine ja endale teadvustamine, et surm pole enam kaugel. Iseenda leinamise ja hüvastijätuga kaasneva protsessi käigus säilib kaastundlik tähendus, mille abil õppida surmast tuleneva kaotusega leppima.

“Sooritades häbiväärset kuritegu”

Õli, akrüül ja seinavärv aluspapil, 122 x 143 cm
Seeriast “Minu aeg on hääbumas”, seerias 7 tööd
2017
Juhendajad: Jaan Toomik, Vano Allsalu

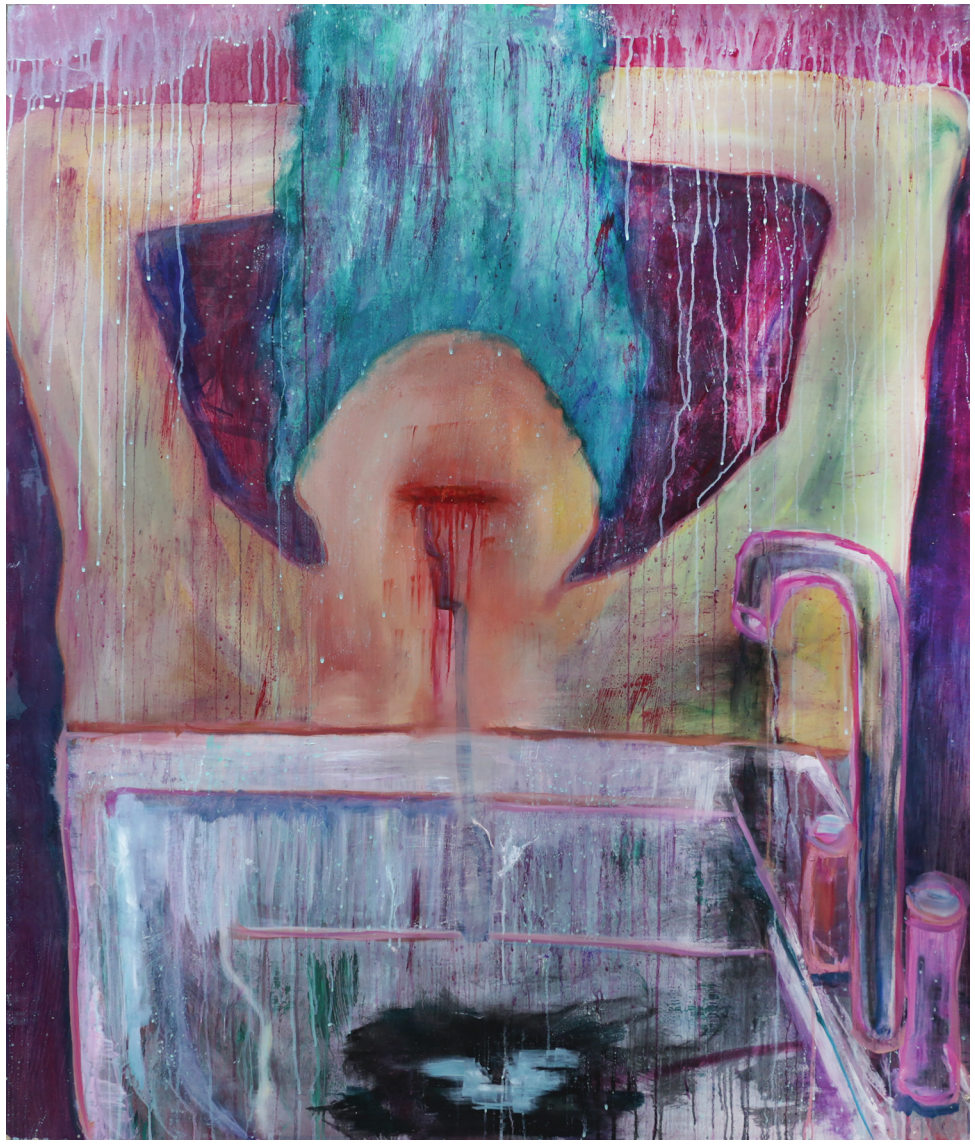

“Häirides sireenide vaikust”

Õli, akrüül ja seinavärv aluspapil, 194 x 122 cm
Seeriast “Minu aeg on hääbumas”, seerias 7 tööd
2017
Juhendajad: Jaan Toomik, Vano Allsalu

“Vajudes koomasse”

Õli, akrüül ja seinavärv aluspapil, 194 x 122 cm
Seeriast “Minu aeg on hääbumas”, seerias 7 tööd
2017
Juhendajad: Jaan Toomik, Vano Allsalu

“Jäädes lõksu vältimatu surmaohke ees”

Õli, akrüül ja seinavärv aluspapil, 204 x 122 cm
Seeriast “Minu aeg on hääbumas”, seerias 7 tööd
2017
Juhendajad: Jaan Toomik, Vano Allsalu

Järgnevate teoste tugipunktiks osutub kunstniku obsessiivse kalduvusega iha, mida füüsilise objekti tasandil käivitab inimkehal asetsev armide, haavade, rebendite, verevalumite mitmekihiline kooslus ning füüsilise koha tasandil käivitavad vannitoa kraanikausside äravoolu augud. Üldise teostuse puhul muutub eesmärgiks pöörata värvide traditsiooniline tähendus vastupidiseks. Nimelt roosa koloriit mõjutab autori meeleoluseisundit pigem ängistava puudutusega.

“Lahtine haav no. 1”

Õli ja akrüül aluspapil, 162 x 122 cm
Seeriast “Läbi melanhoolselt roosade prillide”, seerias 6 tööd
2016
Juhendajad: Mihkel Ilus, Mihkel Maripuu

“Lahtine haav no. 2”

Õli ja akrüül aluspapil, 162 x 122 cm
Seeriast “Läbi melanhoolselt roosade prillide”, seerias 6 tööd
2016
Juhendajad: Mihkel Ilus, Mihkel Maripuu

“Sügavik no. 1”

Õli ja akrüül aluspapil, 120 x 173 cm
Seeriast “Läbi melanhoolselt roosade prillide”, seerias 6 tööd
2016
Juhendajad: Mihkel Ilus, Mihkel Maripuu

“Sügavik no. 2”

Õli ja akrüül aluspapil, 122 x 163 cm
Seeriast “Läbi melanhoolselt roosade prillide”, seerias 6 tööd
2016
Juhendajad: Mihkel Ilus, Mihkel Maripuu

Teoste idee seisneb inimese psühholoogilise olemuse kujutamises ühtse osana teda ümbritsevast ruumist ja lisaks uuris autor, kuidas hing pärast surma edasi eksisteerib talle kuulunud väärtuslike mäletusesemete näol.

“Haudvaikus no. 1”

Õli lõuendil, 100 x 80 cm
Seeriast “Ma igatsen Sind”, seerias 5 tööd
2016
Juhendaja: Maria Sidljarevitš

HELENA

“Haudvaikus no. 2”

Õli lõuendil, 70 x 100 cm
Seeriast “Ma igatsen Sind”, seerias 5 tööd
2016
Juhendaja: Maria Sidljarevitš

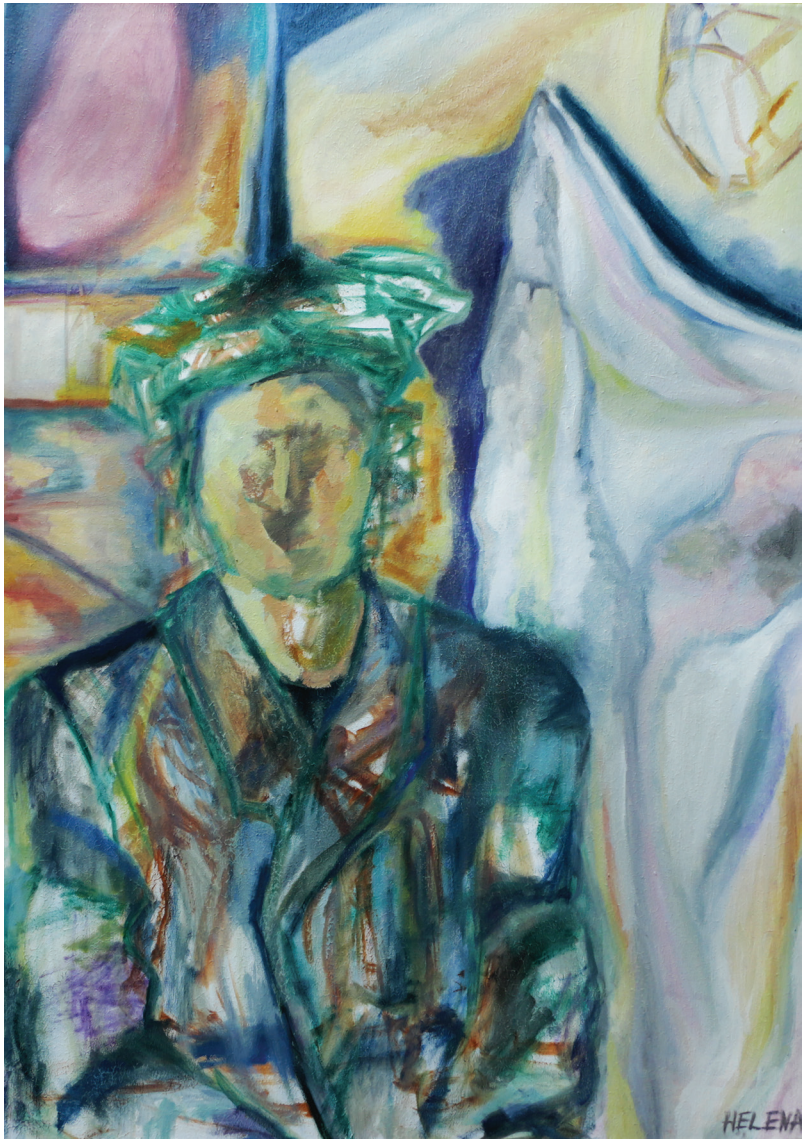
HELENA

“Kuhu Sa kadusid? No. 3”

Õli lõuendil, 80 x 100 cm
Seeriast “Ma igatsen Sind”, seerias 5 tööd
2016
Juhendaja: Maria Sidljarevitš

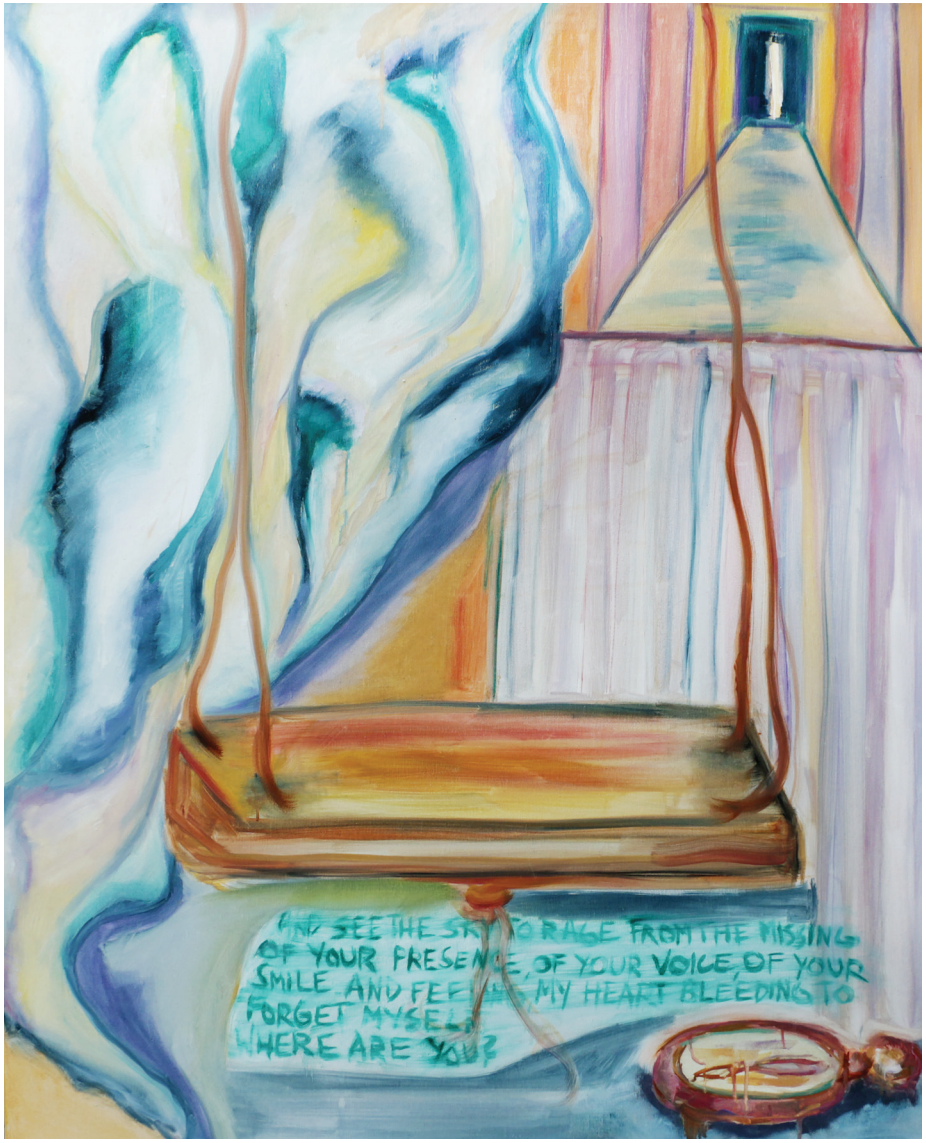
AND SEE THE SKY TO RAGE FROM THE MISSING
OF YOUR PRESENCE, OF YOUR VOICE, OF YOUR
SMILE AND FEELING MY HEART BLEEDING TO
FORGET MYSELF
WHERE ARE YOU?

Inspiratsiooniallikas on kunstniku nägemus iseendast läbi autoportreede seeria. Põhiline idee seisneb selles, et vigade võrgustikust ei ole pääsu. Autoris kerkib esile perfektsionismi iha, et täita kõik tühimikud elus maksimaalselt ideaalsete tulemustega, ent kui miski ei toimi nii nagu esialgselt planeeritud, siis kontrolli kaotamise tagajärjel tekib temas sisemine vabanemine, iseenda suhtes avameelselt aus olemine ning tunnistamine: “Ainus viga seisneb selles, et ta kujutleb mind ette veatuna.”

“Creep”

Akrüül lõuendil, 65 x 80 cm
Seeriast “Ainus viga seisneb selles, et ta kujutleb mind ette veatuna”, seerias 14 tööd
2015 - 2016
Juhendajad: Aapo Pukk, Mart Vainre

HELENA
2015

“Sünge reede ronkade seltsis”

Akrüül lõuendil, 80 x 100 cm
Seeriast “Ainus viga seisneb selles, et ta kujutleb mind ette veatuna”, seerias 14 tööd
2015 - 2016
Juhendajad: Aapo Pukk, Mart Vainre

HELENA
2016

“Energiavampiir”

Õli lõuendil, 70 x 90 cm
Seeriast “Ainus viga seisneb selles, et ta kujutleb mind ette veatuna”, seerias 14 tööd
2015 - 2016
Juhendajad: Aapo Pukk, Mart Vainre

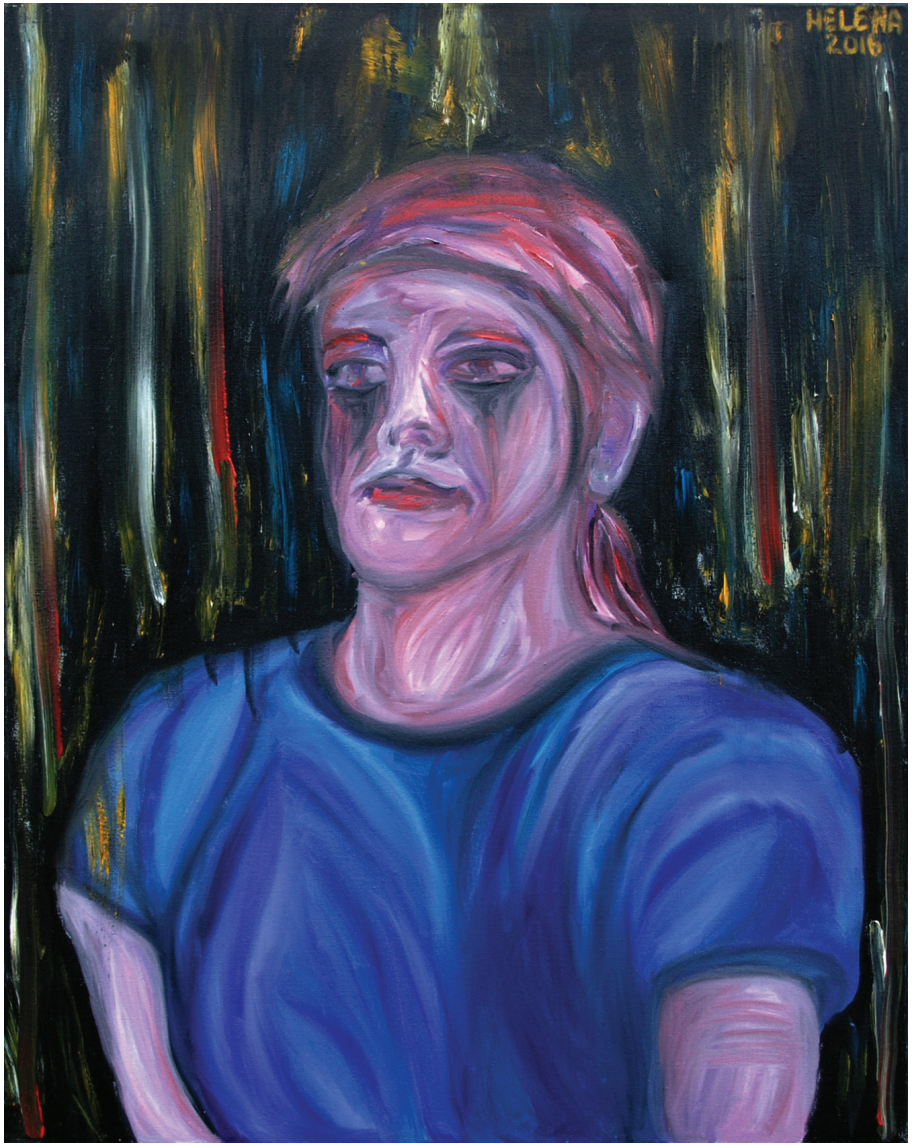
HELENA
2016

“Vimm”

Õli lõuendil, 60 x 70 cm
Seeriast “Ainus viga seisneb selles, et ta kujutleb mind ette veatuna”, seerias 14 tööd
2015 - 2016
Juhendajad: Aapo Pukk, Mart Vainre

HELENA
2016

Järgnevate teoste problemaatika tegeles autori identiteedikriisiga, mis väljendus protsessi alguses teatud laadi performatiivse kestvusülesandena, mida kunstnik täpselt endale ei teadvustanud. See kasvas välja konkreetsemaks maaliseeriaks, mis teostuselt kujutleb nukuliku välimusega moonutatud figuure, kes jäljendavad autori väljamõeldud arhetüüpe ja seda kogemust, mis iga karakteriga kaasneb.

“Hüvasti Black Beauty no. 1”

Akrüül lõuendil, 90 x 70 cm
Seeriast “Alter egode surm”, seerias 4 tööd
2015

“Hüvasti Black Beauty no. 3”

Akrüül lõuendil, 90 x 90 cm
Seeriast “Alter egode surm”, seerias 4 tööd
2015

R.I.P
BLACK BEAUTY

Antud teoste puhul meenutab autor, et teda on juba lapsepõlvest saati huvitanud teadmine, mis teekond ootab inimhinge pärast surma ja kui tugevalt ta usub kaitseinglite olemusse. Nende joonistuste lähtepunktiks osutub kunstniku aegumatu lemmik jaapani animafilm “Vaimudest viidud”. Kaltsudega kaetud inimeselaadsed moodustised sümboliseerivad neid hetki autori elus, mil ta on surutud suhteliselt piiripealsesse positsiooni, mis takistab vastu võtmast konkreetseid otsusi. Nende vaimude külaskäik võib olla petlik, sest kunagi ei saa päris lõpuni kindel olla, mis nende näilise fassaadi taga peitub ja millisele teele nad soovivad kunstniku suunata.

“Vaimud hiilimas minu õuel”

Söejoonistus, 84 x 120 cm x 6 tööd
2017
Juhendaja: Britta Benno

Järgnev joonistuste seeria keskendub monotoonsele rutiinile, üksildusele ning edasi-tagasi pendeldamisele, mis kaasneb pikema perioodi vältel kodust eemal viibimisega ja välismaal töötamisega. Vana räbaldunud seljakott haigutab tühjusest, mis kandub edasi ka isikule, kes on sunnitud seda päevast-päevast endaga kaasas vedama.

“Seljakott”

Söejoonistus, 98 x 125 cm x 3 tööd
2016
Juhendaja: Britta Benno